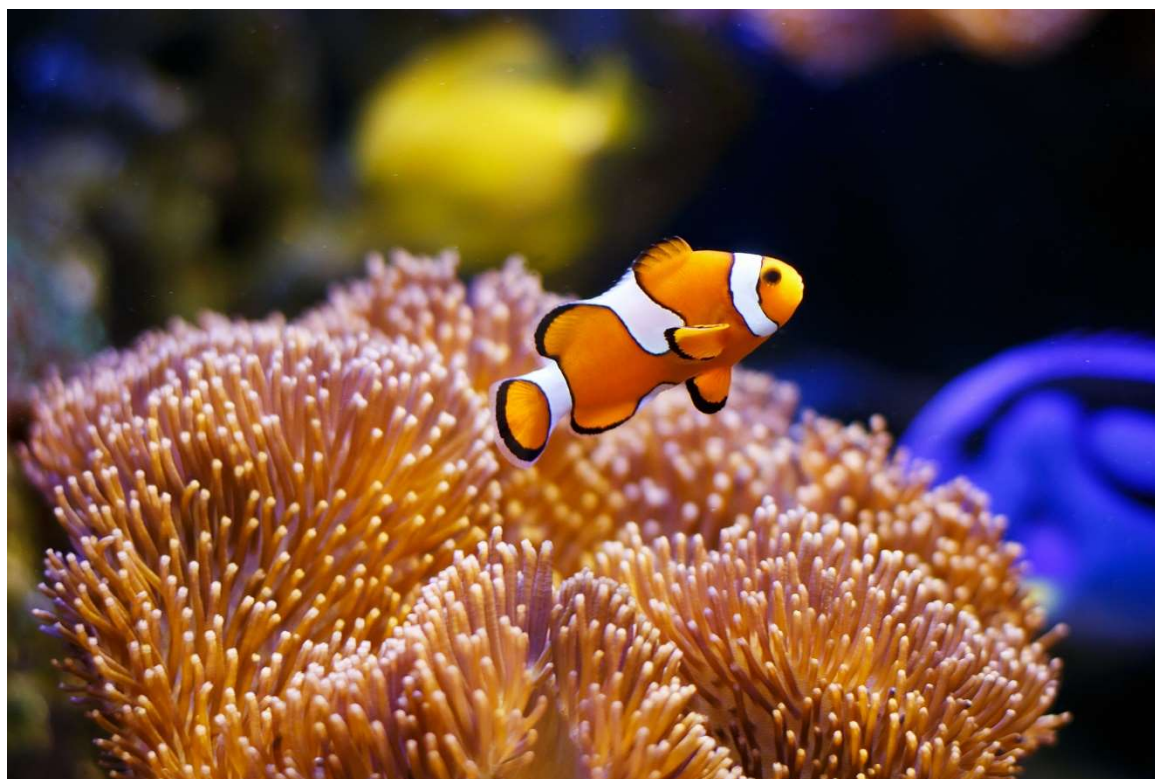

Klovnefisken og safirdjevelen

Den lille fisken over kjenner du kanskje fra Disney-filmen *Oppdrag Nemo*? Det er en klovnefisk, og en slik møter du også i et dikt fra 2015 av forfatteren Inger Elisabeth Hansen.

Kast ikke skylda på Den Lille Klovnefisken, ikke på Den Blå Safirdjevelen heller Rapport fra korallrevenes død

Den Lille Klovnefisken som lever i sjøanemonen har fått registrert en svikt i nøkkelmolekylet som regulerer orienteringsevnen. Den Lille Klovnefisken har fått omjustert luktesansen av forsurening. Det forekommer den at sjøanemonen lukter vondt. Det forekommer den at Den Blå Safirdjevelen, som spiser små klovnefisker, lukter godt.

Den Blå Safirdjevelen er ikke blitt omjustert av forsurening. Den Blå Safirdjevelen liker lukta av Den Lille Klovnefisken like godt som før.

Når nøkkelmolekylet omplasserer venn med fiende og omvendt, dreier deg seg om demens, eller er det en ond strategi?

All forandring består av omplassering av uforanderlige deler, sa Galileo.

Hvor liten må man bli for å være uforanderlig?

Hvor liten må man være for å bli uforanderlig?

Oppgaver til samtale om diktet

1: «Kast ikke skylda på Den Lille Klovnefisker, ikke på Den Blå Safirdjevelen heller», heter diktet. Hva er det som har skjedd med klovnefisker, som verken den eller den blå safirdjevelen kan noe for?

2: Hva får dette diktet dere til å tenke på? Hvilke assosiasjoner får dere, og hvilke følelser vekker det i dere?

3: Hvordan opplever dere de to siste spørsmålene i diktet? Hvilke grunner tror dere det kan være til at forfatteren fokuserer på en liten fisk når hun skriver et dikt om forsuring av havet?

4: Inger Elisabeth Hansen kaller diktet en «rapport fra korallrevenes død». Hvilke likheter og forskjeller er det mellom en forskningsrapport og dette diktet?

5: I 2010 gjorde forskere et eksperiment der de plasserte klovnefisker i sjøvann med samme surhetsnivå som de tror havet vil ha i 2100, dersom dagens utvikling fortsetter. Det var da forskerne oppdaget det Inger Elisabeth Hansen skriver om i diktet: at klovnefisker i forurenset sjøvann mister orienteringsevnen og ikke klarer å skille farlige lukter fra andre lukter.

Hansen beskriver altså noe som kan komme til å skje i framtiden, som om det allerede har skjedd. Diktet er dermed en slags rapport fra framtiden. Hvordan påvirker det dere å få denne informasjonen? Endrer det forståelsen deres av diktet?

